

Двата романа на Дияна Боева за Балчик

Писателката Дияна Боева с дъщеря си по време на представяне на романи на писателя и преводач Христо Боев, баща на семейството и издател от и на английски и румънски език.
Фото: Маруся КОСТОВА

Литературната география е богатство, защото творецът дава друг образ, ракурс и селището придобива алтернативен живот, който е резултат на фикцията, на играта на въображението. В двата романа на Дияна Боева „Писма за оригами“, Ерго, 2016, 308с. и „Невинни“, Ерго 2020, 248с. градът не е назован, но косвено е разпознаваем с улиците, училището, болницата, плажа, местата, в които протичат историите и се преплитат съдбите на героите.

Двете произведения са цвят, пестро петно в пейзажното многообразие на съвременната ни родна романистика. Героите са различни, попарени от страховете на спрялото време, което ги прави „невинни“ във времето, когато да оцелееш е съдбовно и безкрайно трудно. Усещането е ограбеност и невъзможност да разгърнеш способностите си е болезнено. Желаният, виртуалният Балчик вече започва да заема своето място в съвременната литература и в процеса на интимното общуване се пробуждат активните асоциации на читателя, защото в играта със спомените успоредно се размишлява за тези места, с какво са свързани неговият и животът на действащите лица от историята на текста.

Последните две книги на писателката Дияна Боева, която е от града с монумента на Хан Аспарух, са определено питачи, задаващи въпроси и търсещи естетическото

съживяване на замръзнали съдби и случки в трудните, в мъчителните времена в историята ни от близкото минало-50-те, 80-те, 90-те години и началото на новия 21-век. Избрана е тъмната страна на насилието върху човека в т.нар. „поправителни лагери“, а и на тоталната криза в началото на прехода. страховете са натрупани, защото като лавина се изнасят изкривени досиета, но отново обществото е далеч от истината за тайните служби и вербуването на хора от интелигенцията. Романовите ситуации и картини са пресъздадени през идеалистичното начало на фантазията и въображението на авторката, а не чрез документалното и фактологичното. Това са събития и истории, които продължават да са забулени в мъглите на манипулациите и политически изкривените внушения. Не е избрана семейна класическа сага, а фрагментарното съгъстено съвременно повествование на смяната на водещите две гледни точки-на обективното разказване на 3 лице на всевиждащия, всезнаещия разказвач и на субективното, интимното-чрез дневника на главната героиня Ели Хаджидимитрова в първия роман и на писмата на нейната внучка Мери до любимите ѝ хора във втория. Емоционални, пристрастни и неспокойни са феминистичните преживявания, съмнения и страхове в първата книга, а във втората детското

е невероятно като безбрежност от видения и наблюдения, които са контрапункт в опитите за разбиране на поведението на възрастните. Ставаме свидетели на разпадането на диалога, на скритото унижение, на префинения тормоз над интелектуалеца, който е чувствителен към отнетото право да е у дома си, при семейството, да е в топлината на уютата на „железният светилник“. Напротив, ограбено ти е волното, творческото, а ти е предложено затвореното, манипулиращото, дебнешното съзнание, което като октопод има свръхспособностите си всичко да чува и вижда, да вкарва в папки и дела. В този кошмар на депресия всеки миг и равен на години за Ели и проф. Боянов, за Ема и Хана, а не по-малко кошмарно е още за директора на училището Игнат, за Ина и дори за разузнавача Александър Русанов. В това „царство на сенките“ (П.К.Яворов) новите власти, господарите са пресъздадени с изкривени души и с физическа уродливост като партийната Ненчева, партизанката Катя и съученичката на Ели, бъдещата учителка по физика в гимназията Олга Харизанова. Класическа е философията за моралното падение на душата, което нанася своите сурови удари и върху тялото. На смразяващия студ в душите, който превръща героите в мъченици на живот оцеляване, са пресъздадените с топлата културни разговори за нови

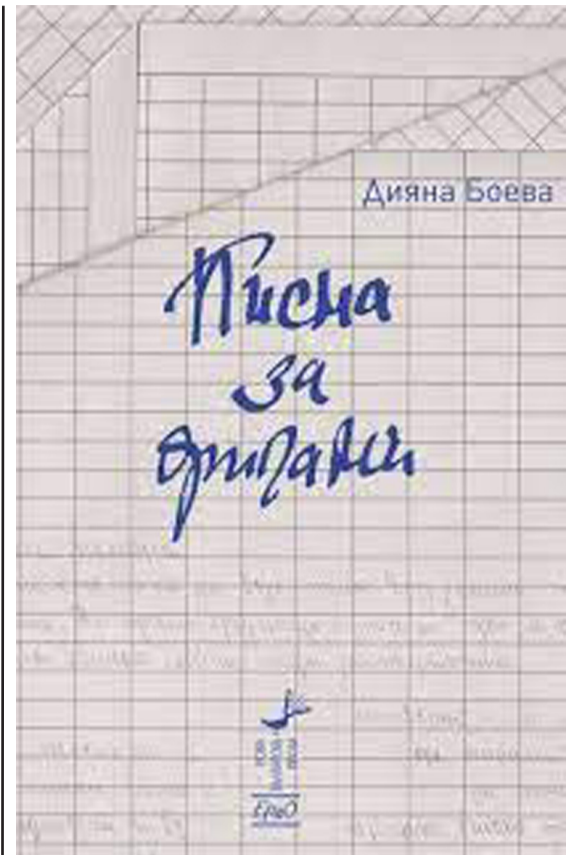
автори и книги между Ели и професора на румънски език. Двамата на говорене между главната героиня и нейния любим Александър задължително се провеждат далеч от другите, в близката горичка. Сърдечни, топли и нежни са взаимоотношенията в семейството на д-р Ирена Георгиева и Богомил, като обичта между двамата е светлината, която надмогва ограниченията, дори на майката на съпруга ѝ Маргарита, която вече започва да се пробужда от заблудите и се завръща към света на живописата, когато създава красота в живота си.

но до него е дъщеря му Ирена, която вече познава тайната на живота му. Замръзва не само Богомил от съмненията и тревогите си, често пъти в това състояние попадат много от героите на двата романа, но при него се стига до победата над натрупаните през целия му живот страхове. За много българи и чужденци от различни точки на света Белият град е любимо място, което съхранява влюбвания, летни флиртове, емоции, преживявания и скъпи спомени, но в различните изкуства излъчванията са духовни, пречупени през светоусещането, интелекта и

С богат подтекст са натоварени символите на зимата, която вилнее в лагера и напомня полетата на Сибир, на морето, което семейството на Богомил толкова много обича, на рибарството на бащата Кирил, който в мълчанието намира себе си далеч от сивотата и обръчите на ежедневието. Местността Северното сияние като че прекрива от света на приказките, а болестите, недъзите на физическото тяло и смъртта носят оценката, присъдата или значимостта на делото. Ели умира, но остава жива дъщеря си Ирена, която ще съхрани в паметта си преклонението пред живота майката страдалка. Във финала на втората книга остават последните мигове в живота на бащата Александър,

стилистиката на автора. В двата романа на Дияна Боева градът не е назован, на места се стига до прякото определяне на улицата в центъра, която е с името на актьора Константин Кисимов, който става жертва на катастрофа, на много страници са описани улчиците, старите румънски сгради с тежките железни порти, болницата, в която работи д-р Георгиева, гимназията на Алекс. Освен местата, са водещи хората, като най-голямото богатство и в двата романа откриваме уважението между добрите хора от различни религии, народности, групи. Спокойни се чувстват до д-р Ирена Русанова и Богомил, циганката Мевледа, която е душата на сговора и спокойствието, на отличната храна и е пазителка на тайните в

дома, на принудително изселеното семейство лекари в Турция, което предава на съхранение къщата на приятелите си съседи. Получават се асоциации с творчеството на великия Йовков, а и с румънската писателка класик Чела Серги с романа ѝ „Паяжината на папка“ за Балчик като град с мултинационално население, което има миролюбив и толерантен цивилизован дух.

Културната памет на българина съхранява здравата връзка между автора и родното място, както е между Сопот

и патриарха, Калофер и гения, Жеравна и мълчаливеца, отдавна е в обръщение знакът за Стара Загора като град на поетите, за литературния образ на Бургас при Недялко Йорданов, Христо Фотев и Петя Дубарова. Вече се оформят очертаванията плахо щрихите на образа на Балчик, на фикционалното в новата ни проза при Мария Лалева в „Пасиансът на архангелите“ и при Дияна Боева в двата ѝ романа за драмата и съдбата на Ели Хаджидимитрова Драгомил ГЕОРГИЕВ

На основание чл. 35, ал. 1 от ЗОС; чл. 44 от НОРПУРОИ на Обс-Балчик, приета с Решение № 238/27.02.2009 г. на Обс-Балчик, Решения № 356/02.07.2021год, № 451/22.12.2021 г., №509/07.04.2022 г. на Общински съвет Балчик и във връзка със Заповед № 718/09.06.2022г. на Кмета на Община Балчик.

ОБЯВЯВА публичен търг с тайно наддаване за продажба на недвижими имоти, частна общинска собственост, както следва:

1. Незастроен урегулиран поземлен имот УПИ II, кв. 1046 по ПУП на град Балчик, община Балчик, представляващ ПИ № 02508.74.245 по кадастралната карта на град Балчик, с площ 425.00 м2, при начална цена за провеждане на търга 10 723.00 лева /десет хиляди седемстотин двадесет и три лева/ без ДДС.
  2. Незастроен урегулиран поземлен имот УПИ V, кв. 51 по ПУП на с.Гурково, община Балчик, представляващ ПИ № 18160.501.608 по кадастралната карта на село Гурково, с площ 821.00 м2, при начална цена за провеждане на търга 6 763.00 лева /шест хилядисемстотин шестдесет и три лева/ без ДДС.
  3. Незастроен урегулиран поземлен имот УПИ XX, кв. 35 по ПУП на с.Соколово, община Балчик, представляващ ПИ № 67951.501.1138 по кадастралната карта на село Соколово, с площ 1 196.00 м2, при начална цена за провеждане на търга 11 580.00 лева /единадесет хиляди петстотин и осемдесет лева/ без ДДС.
- Търгът ще се проведе на 05.07.2022 г. от 10.00 ч. в залата на ОБА - Балчик в сградата на пл. "21 септември" № 6. Закупуването на тръжни книжа - всеки работен ден от 20.06.2022 г. до 04.07.2022 г. на касата на ОБА - Балчик. Депозитът за участие в търга се внася на касата на Община Балчик или попосочена в тръжните книжа банкова сметка, в срок до 15.30 часа на 04.07.2022 г. Заявление за участие, комплектовано с изискуемите документи, се подава в срок до 16.00 ч. на 04.07.2022 г. в Информационния център на Община Балчик.

За справки: тел. 0579 7-10-41 М.Караиванова.